

[Ebba Strange]

udtalelse, og vi har jo også oplevet ministeren på et efter min opfattelse meget mere vidtgående område fremsætte forslag uden at have hørt Straffelovrådet, så det synes jeg ikke jeg vil kommentere yderligere.

Med hensyn til Grønland vil jeg sige, at hvis den formulering, vi har valgt i § 5 om, at bestemmelserne i § 1 og § 3 ikke gælder for Grønland, og at § 3 ved kongelig anordning kan sættes i kraft, betyder, at grønlænderne ikke bliver hørt, inden det sker, så er vi klar til at ændre på den. Vi ønsker ikke at trække en lovgivning ned over hovedet på grønlænderne, som de ikke har haft lejlighed til at tage stilling til.

Hr. Torben Lund har selvfølgelig ret i, at der stadig væk kan ske diskrimination ved jobsøgning, men det kan der jo også for de andre grupper, der er omfattet af diskriminationslovgivningen, og vi ved vel egentlig også, at det sker, ikke mindst over for udlændinge. Jeg synes ikke, vi skal lade hr. Torben Lunds indvendinger om jobsøgning forsinke det lovforslag; jeg håber heller ikke, det var det, hr. Torben Lund mente. Men jeg synes da, det kan være interessant at gå videre med dette og se på, hvordan det er muligt at lave nogle bestemmelser, der også forhindrer diskrimination ved jobsøgning; men så mener jeg, det skal omfatte også de andre grupper, ikke kun de grupper, vi drøfter i dag.

De borgerlige ordførere var enige med ministeren i, at vi skulle afvente det samlede resultat fra kommissionen. Jeg vil sige, som også hr. Lenger sagde, at der er en indstilling fra Folketingets side om, at vi kan tage del-emner op. Vi har allerede gjort det, og vi synes, at når der er en indstilling fra et stort flertal i kommissionen, så kan vi tage dette emne op, idet der har været en tendens til, at netop disse grupper har følt sig mere diskriminerede, efter at sygdommen AIDS er dukket op, end de har gjort i lange tider.

Jeg vil også sige generelt, at hvor ordførerne i 1971 stort set måtte henvise til sigøjnerne, når de skulle finde grupper, der blev diskrimineret i Danmark, så er vi i en helt, helt anden situation i dag, hvor bredere grupper faktisk oplever sig som diskriminerede, også dem, vi har at gøre med her.

Jeg skal sige til slut – det fremgår også af bemærkningerne – at vi ikke er indstillet på, at vi nu skal have en hel masse domme og en hel masse straffe på grund af denne lov-

givning. Vi er tilfredse med, at den eksisterende lovgivning kun har været brugt i meget få tilfælde i de 16 år, hvor den har eksisteret, men vi mener, og vi tror på, at i og med, at Folketinget tilkendegiver, at det er parat til at ulovliggøre diskriminatorisk adfærd og grove diskriminatoriske ytringer – det er jo kun grove ytringer – så har vi gjort en del af den indsats, vi skal gøre for at være med til at forhindre diskrimination.

(Kort bemærkning).

Torben Lund (S):

En meget kort bemærkning til dette med jobsøgningen. Når jeg tog det frem, er det, fordi man i bemærkningerne til lovforslaget siger følgende:

»Lovforslaget tilsigter derimod ikke at ændre grænserne for, hvad der hidtil har været betragtet som lovlig og ikkelovlig seksuel adfærd. Det vil sige, at en person, som f.eks. er dømt for seksuel omgang med mindreårige under udøvelse af sit job, kan formenes adgang til sit tidligere job eller tilsvarende job, uden at dette kan betragtes som diskrimination.«

Det eksempel, man her vælger, synes jeg ikke er så forfærdelig godt, for det efterlader det indtryk, at antidiskriminationsloven som sådan også vedrører diskrimination på grundlag af jobsøgning. Men for at undgå enhver misforståelse vil jeg sige, at vi ønsker ikke at forsinke lovforslaget og er indstillet på, at det kan gennemføres inden sommerferien.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Hr. Tinning spurgte, om han ikke kunne få oplyst, hvordan forslagsstillerne vurderede værdien af diskriminationslovgivningen, og det vil jeg gerne sige nogle ord om.

Det væsentlige for den radikale gruppe er holdningen, og holdningen kan man naturligvis ikke gennemtvinge ved en lov. Men den væsentligste betydning, vi opnår ved, at Folketinget vedtager denne ændring på dette tidspunkt, er det signal, som Folketinget udsender til befolkningen: vi – og så vidt jeg opfattede det, var det hele Folketinget – ønsker ikke diskrimination mod folk, der har en anden seksuel opfattelse, og et flertal vil gøre dette signal så kraftigt, at vi gennemfører en ændring af loven. Jeg tror, det er me-